

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13159/2023
08.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Бојковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Миломир Радисављевић, адвокат из ..., ради утврђивања права службености, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2946/22 од 06.12.2022. године, у седници одржаној 08.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2946/22 од 06.12.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2946/22 од 06.12.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П 256/22 од 29.07.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је тужилац као власник повласног добра кат. парцеле .. КО ..., у површини од 29,34 ара и катастарске парцеле број .. КО ..., у површини од 18/10 ари, уписане у ЛН .. КО ..., стекао право службености пролаза путем одржаја и има право службености пролаза пешице, колима и трактором, трасом у мерама и границама ближе описаним у овом ставу изреке, преко послужне парцеле туженог – катастарске парцеле број .. КО ..., у површини од 29,25 ари уписане у ЛН .. КО ..., па је тужени дужан да трпи да се на основу ове пресуде укњижи право службености пролаза у корист повласног добра. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име измакле користи због немогућности обрађивања својих парцела – кп. бр. .. и кп. бр. .. обе КО ..., исплати износ од 42.504,00 динара са законском затезном каматом од 29.07.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 394.650,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2946/22 од 06.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу става 1. тог члана. Узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге на којима је заснована побијана пресуда, оцењено је да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, испуњеност услова за стицање права службености одржајем и право на накнаду штете због некоришћења непокретности, цени се у сваком конкретном случају, зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе, нити новим тумачењем права. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, а ревизијом туженог се у претежном делу оспорава утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Осим тога, битне повреде одредаба парничног поступка нису дозвољен ревизијски разлог.

Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права службености поднета је 30.06.2014. године, као вредност предмета спора означен је износ од 50.000,00 динара. Поднеском од 05.05.2021. године, тужилац је преиначио тужбени захтев тако што је истакао и захтев за накнаду измакле користи.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Применом члана 165. става 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, Врховни суд је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију јер то нису трошкови потребни за вођење ове парнице.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**